

Hej!

Mysan mår jättebra! Hon är ett kärt tillskott i vår familj kan jag lova! Det vi föll för hos Mysan var att hon pratade så mycket när vi var hos er. Hon pratar fortfarande! Högt och ljudligt talar hon om när hon vill ut, mysa eller bara kommer in i ett rum (ifall någon har missat det). Hon är kelig och härlig, men inte särskilt knäig. Däremot älskar hon att ligga och mysa i barnens sängar när vi läser godnattsaga!

I början när hon kom var hon mycket rädd och låg mest under makens och min säng i källaren. Hon kom bara fram när jag var ensam i rummet med henne, men sakta men säkert slappnade hon av. Hon "adopterade" resten av familjen en och en i taget och efter cirka 14 dagar var hon runt och bodde in sej i hela huset.

Fortfarande är källaren och vår säng hennes trygga plats dit hon sticker om hon blir skrämmd av något. Vi har en grind ner till källaren så hon får vara ifred för 3-åringen Nova... I källaren finns även Mysans låda som hon flitigt använder. Hon är numera även ute en del. Hon var supernervös i början, så hon fick själv bestämma takten när det blev lite varmare ute så dörren kunde stå på glänt.

Vi har varit och vaccinerat henne och passade då även på att klippa klor och fixa till ett litet sår hon rivit till sej vid ögat. Det läkte så fint. Ja, som ni ser är vi nöjda och glada allihop! Tack snälla för en superfin katt!

Mvh

Åsa, Gary, Hanna & Nova

